

صلى الله عليه وسلم فرمود که نکت اخوات یحییما الله تعالی صوت الیهیک
و صوت الذی یقرأ القرآن و صوت المستغفرین بالاسحار
سقیان ثوری میگوید رحمة الله علیه ان لله تعالی ریاضت و وقت
تخل الاذکار و الاستغفار الی الملك الجبار و هم او میگوید اذ کان اول
الدلیل نادى مناد من تحت العرش الالیوم العابدون فیقومون فیقولون
ما شاء الله ثم ینادی مناد فی شطر اللیل الالیوم العابدون فیقومون
فیصلون الی السور فاذ کان نادى مناد الالیوم المستغفرون فیقومون
فیستغفرون و اذ اطلع الفجر نادى مناد الالیوم العابدون فیقومون
من فرستهم کالموتی نشر و امنی قبورهم ای فرزند در وصایای لقمان حکیم آید
که بسرا و صیت و می گفت یا بنی لایکونن الیهیک الیکس منک یناد بالاسماء
و انت یناد و چه نیکو و لایق این سخن گفته است آنکس که این بیت گفته است
لقد هتفت فی جلیل حمات علی فتن و هتانی لئلیم کذب و هت
الله لو کنت عاشقا لکسبتنی بالیکاء الجاهلیم ای فرزند خلاصه
فضیحتها آنت که بدانی که طاعة چیست و کدام است بدانکه طاعت
مناعت شرعیه که مجمل است علیه السلام در اوامر و نواهی هم قول
و هم بفعل یعنی آنچه کنی و آنچه نکنی و آنچه گوئی باید که بفرمان باشد که اگر
تو کاری کنی که صورت عبادت دارد و نه بفرمان کنی نه عبادت
باشد بلکه عیبیان باشد اگر خود نماز باشد یا روزه نه بدینی که اگر کسی
بهر دو عید و ایام تشریق بیرون باشد عاصی شود با انکه روزه صورت

عبادت

عبادت دارد اما چون نه بفرمان می دارد عاصی می شود و همچنین اگر کسی
بازن خویش خراج نکند او را بازن خراج و بازی کردن ثوابهاست
چنانکه در حدیث آمده و اگر چه لعب است نه بد که این با بانی بفرمان
می کند ای فرزند باید که اقوال و افعال تو بفرمان بود یعنی موافق شریعت
بود زیرا که علم و عمل بی قول قوی صطفی صلی الله علیه و سلم ضلالت است
و سبب دوری از خدا می ازان سبب بود که می علمهای پیشین را
منسوخ کرد پس باید که بی فرمان دم نزن و متیقن باشی که راه صلاهی تالی
را با این تحصیل بی عمل که تو کرده نتوان زنت و همچنین بطامات ترا
و نه آن صوفیانه رسمی نتوان نهاد بلکه این بی اهدا قطع توان کرد
و هوا و شهوت و کام خویش بشمشیر مجاهد بریدن نه بطامات
تیریات زدن سخن باریک و رود کار تا باریک بسند نماند و در
مطلق دل بپندت و عقلت مطابق نشان شهوت دید بختی بود
تا هوای نفس بصدق و مجاهد کشته نگردد و دل با نور موافق
زنده نشود ای فرزند چند رساله برسد که بعضی را خواند و نوشته
و بخواندن و نوشتن راست نیاید اگر پیش برسی بدانی
عشق آمدنی بود نه آموختنی و اگر نرسی دانستی از محالات بود
زیرا که اینها ذاتی است که در کف و نوشتن نیاید تشریح و تلخیص شود
اگر کسی خواهد که در کف و نوشتن آرد نتواند ای فرزند اگر عینی برسد که
تو بمن نویسی که لذت جماعه چیست و آنکس که لذت جماعه یافته

Copyright © King Fahd University